

Lovforslag nr. L 88. Fremsat den 6. december 1989 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove m.v.

(Omlægninger i selskabsbeskatningen m.v.)

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 30. september 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) gensidige forsikringsforeninger, der ikke er omfattet af kapitel 21 i lov om forsikringsvirksomhed.«.

2. § 13, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Forsikringsselskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede (præmiehensættelser, livsforsikringshensættelser, erstatningshensættelser, udjævningshensættelser og bonusudjævningshensættelser).«.

3. I § 17, stk. 1, § 17 B, stk. 1, § 18, stk. 1 og § 21 ændres »50 pct.« til: »40 pct.«.

4. I § 19 ændres »20 pct.« til: »16 pct.«.

5. § 20 affattes således:

»§ 20. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 5, nævnte gensidige forsikringsforeninger samt de i § 1, stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v. udgør 40 pct. af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 5a nævnte investeringsforeninger udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.«.

6. Efter § 35 I indsættes:

»§ 35 J. For gensidige forsikringsforeninger, der overgår til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 5, finder reglerne i § 5 C, stk. 2, og fondsbeskatningslovens §§ 16–19 tilsvarende anvendelse.

§ 35 K. Ved opgørelse af tab eller fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven for gensidige forsikringsforeninger, der er overgået til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 5, gælder 2.–8. punktum samt stk. 2–4, når aktivet eller gælden er erhvervet henholdsvis påtaget forud for det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret. For fast ejendom træder ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for overgangsskatteåret i stedet for anskaffelsessummen. Foreningen kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen til grund. For aktier træder kursværdien ved begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret i stedet for anskaffelsessummen. Foreningen kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen til grund. For fordringer og gæld træder kursværdien ved begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved gældens påtagelse. Foreningen kan dog vælge at lægge sidstnævnte værdier til grund. Valget skal træffes samlet for samtlige fordringer og forpligtelser under ét.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, i hvilket omfang tab kan fradrages eller fortjeneste skal beskattes efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven, anvendes det faktiske anskaffelsestids-

punkt. Ved opgørelsen af tillæggene efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5 og aktieavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, og § 6, stk. 9, anses den pågældende ejendom eller den pågældende aktie dog som erhvervet ved begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret.

Stk. 3. Opgørelsen af tab eller fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven sker uden hensyn til stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., når foreningen også forud for overgangen til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 5, har været skattepligtig af fortjeneste ved afståelse af de pågældende aktiver eller ved hel eller delvis indfrielse af de pågældende forpligtelser.

Stk. 4. De beløb, der anvendes som anskaffelses- eller afståelsessummer ved opgørelse af fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, omregnes til kontantværdier efter de herom fastsatte regler.«.

§ 2

I lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v. (Fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 2. august 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 7 affattes således:

»§ 7. De i § 1, nr. 4, nævnte institutter m.v. kan i den efter § 3 opgjorte indkomst fradrage hensættelser til en restgældsreguleringsfond, jf. § 23 g, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 571 af 15. august 1989 af lov om realkreditinstitutter og § 4 b i bekendtgørelse nr. 699 af 5. november 1987 af lov om et finansieringsinstitut for landbrug m.v., som ændret ved lov nr. 373 af 6. juli 1988. Låntagernes bidrag til fonden og indbetalinger fra Finansieringsfonden af 1963 til fonden samt afkastet af fondens midler skal ikke medregnes ved opgørelsen af instituttets skattepligtige indkomst opgjort efter § 3.«.

2. I § 11 ændres »50 pct.« til: »40 pct.«.

§ 3

I lov om realrenteafgift af visse pensionskaptaler m.v. (realrenteafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 12. december 1988, ændres i § 6, stk. 3, »50 pct.« til: »40 pct.«.

§ 4

I lov nr. 233 af 23. maj 1984 om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skatesager, som ændret ved § 2 i lov nr. 192 af 9. april 1986, affattes § 3, stk. 3, 1. pkt., således:

»Betalte udgifter dækkes med 50 pct. for personer, dødsboer og investeringsforeninger, som nævnt i selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, og 40 pct. for selskaber, andre foreninger og fonde m.v.«.

§ 5

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Berettiget til at foretage henlæggelse til investeringsfond er skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Henlæggelse til investeringsfond kan ikke foretages af dødsboer.

Stk. 3. Henlæggelse til investeringsfond kan heller ikke foretages af vekselerere, bankierer, finansierings- og investeringsvirksomheder.«.

2. I § 5, stk. 1, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

3. § 5, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 3-6.

4. I § 5, stk. 4, der bliver stk. 3, udgår: »henholdsvis 50 pct.«.

5. § 8, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»I de i § 5, stk. 2, nævnte tilfælde hæves dog kun 70 pct. af forlodsafskrivningen.«.

6. I § 11, stk. 2, ændres »§ 5, stk. 7,« til: »§ 5, stk. 6,«.

7. I § 17, stk. 1, udgår »henholdsvis 50 pct.« og »jf. § 5, stk. 2-3,« ændres til: »jf. § 5, stk. 2,« og »jf. § 5, stk. 4,« ændres til: »jf. § 5, stk. 3,«.

§ 6

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 19. oktober 1989, indsættes i § 5, stk. 4, som nyt nr. 5:

»5. forsikringselskaber omfattet af lov om forsikringsvirksomhed,«.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

§ 7

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 795 af 15. december 1988, fore- tages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 1, indsættes efter »opgørelsespe- riode«: »efter denne lov og afgiften for samme opgørelsesperiode efter lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sek- tor«.

2. I § 16 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. For virksomheder, der har forkortet opgørelsesperiode efter § 10, stk. 1, i lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, forkortes opgørelsesperi-oden efter denne lov tilsvarende.«.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter be- kendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med skatteåret 1991-92, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Fradrag for henlæggelser til sikker- hedsfonds efter § 13, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgø- relse nr. 593 af 30. september 1988 af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskat) kan for skatteåret 1990-91 ikke foretages i det omfang, den skattepligtige ind- komst herved bliver negativ. For tidligere skat- teår gælder 1. pkt. tilsvarende, såfremt selska- bet ikke har indgivet selvangivelse.

Stk. 3. § 1, nr. 1 og 6, har virkning fra og med skatteåret 1992-93.

Stk. 4. § 3 har virkning fra og med afgiftsåret 1990.

Stk. 5. § 5, nr. 5, har virkning for henlæggel- ser for henlæggelsesåret 1990 og senere år.

Stk. 6. § 7 har virkning fra og med 1. juli 1990.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Forslaget går ud på med virkning for indkomståret 1990 (skatteåret 1991-92) at omlægge dele af selskabsbeskatningen m.v. med henblik på samlet at styrke dansk erhvervslivs konkurrenceevne over for udlandet.

Dette skal ske ved:

- en nedsættelse af skatteprocenten for selskaber, foreninger og fonde m.v. fra 50 til 40
- en ophævelse af adgangen til investeringsfondshenlæggelse for selskaber m.v. og
- en ændret beskatning af forsikringselskaber og realkreditinstitutter m.v.

Desuden foreslås, at der indføres en lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor. Dette sker ved et samtidig hermed fremsat lovforslag.

Nedsættelsen af selskabsskatten til 40 pct. vil styrke dansk erhvervslivs position i EF's indre marked og tilskynde virksomheder til at lokalisere sig i Danmark.

Ophævelsen af adgangen for selskaber m.v. til at henlægge til investeringsfonds skal ses som et led i finansieringen af den foreslåede nedsættelse af selskabsskatten.

Den ændrede beskatning af forsikringselskaber og realkreditinstitutter omfatter afskaffelse af disse virksomheders skattefri henlæggelser til henholdsvis sikkerhedsfonds og lovpligtige reservefonds. Herved bringes beskatningen af disse virksomheder på linie med beskatningen af andre finansielle virksomheder. Desuden skal gensidige forsikringsforeninger, der i dag reelt er skattefrie, beskattes på linie med andre forsikringselskaber. Dette skal ske fra og med indkomståret 1991.

II. Forslagets nærmere indhold

Nedsættelse af selskabsskatteprocenten m.v.

Efter forslaget nedsættes den procent, hvormed skatten beregnes for selskaber m.v. fra 50 til 40. Den nedsatte skatteprocent skal efter forslaget være gældende for aktieselskaber, anpartsselskaber og andre

selskaber, sparekasser, Statsanstalten for Livsforsikring, brugsforeninger, gensidige forsikringsforeninger, samt andre foreninger og institutioner m.v. Skatteprocenten for akkumulerende investeringsforeninger foreslås dog opretholdt uændret på 50 pct. for at modvirke skattetækning.

Skatteprocenten nedsættes desuden for udenlandske selskaber og foreninger, der er skattepligtige efter selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra a, b og f.

Endvidere foreslås skatteprocenten for de af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 3 a og 4, omfattede indkøbs-, produktions- og salgforeninger, der beskattes på grundlag af en procentdel af foreningernes formue, nedsat fra 20 til 16. Dette svarer til en forholdsmæssig nedsættelse af selskabsskattesatsen fra 50 til 40.

Endelig foreslås beskatningsprocenten for fonde, visse foreninger og institutter m.v. ligeledes nedsat fra 50 til 40.

Som følge af den omtalte nedsættelse af skatteprocenten indeholder forslaget nogle konsekvensændringer til realrenteafgiftsloven og omkostningsdækningsloven.

Ophævelse af adgangen til investeringsfondshenlæggelse for selskaber m.v.

Som led i finansieringen af den foreslåede nedsættelse af selskabsskatten til 40 pct. foreslås adgangen for selskaber, foreninger, institutioner m.v. til at henlægge til investeringsfonds ophævet med virkning fra og med indkomståret 1990. Det vil samtidig betyde en forenkling.

Ændret beskatning af forsikringselskaber, realkreditinstitutter m.v.

Forsikringselskaber og realkreditinstitutter m.v. er i skattelovgivningningen tillagt særlige fradragsmuligheder. Således har forsikringselskaberne en særlig adgang til at foretage fradrag for henlæggelser til sikkerhedsfonds. Realkreditinstitutterne kan foretage fradrag for henlæggelser til de lovpligtige reservefonds.

Som et led i finansieringen af den foreslåede nedsættelse af selskabsskatteprocenten foreslås det, at disse særlige fradragmuligheder ophæves. Der er tale om fradrag for henlæggelse til egenkapital, som andre selskaber ikke har, og ophævelsen vil derfor bl.a. indebære, at forsikringselskaberne og realkreditinstitutterne ligestilles med andre virksomheder inden for den finansielle sektor.

Gensidige forsikringsforeninger, der alene forsikrer medlemmerne, er undergivet regler, der reelt betyder, at foreningerne er skattefrie.

Det foreslås at indføre almindelig aktieselskabsbeskatning for alle de foreninger, der er undergivet fuldt tilsyn, således at der som udgangspunkt er ensartede beskatningsregler for alle forsikringselskaber.

Endelig indeholder lovforslaget en tilpasning af selskabsskatteoven og ligningsloven under hensyntagen til nogle ændringer i lov om forsikringsvirksomhed.

III. Provenumæssige virkninger

Nedsættelse af selskabsskatteprocenten m.v.

Nedsættelsen af skatteprocenterne for selskaber, foreninger og fonde m.v. skønnes at medføre et sam-

Provenugevinst ved afskaffelse af adgangen for selskaber m.v. til at henlægge til investeringsfonds.

	1990	1991	1992
	----- mill. kr. -----		
Samlet provenugevinst	1.400	1.350	1.300
Heraf kommunerne	170	160	150

For selskaber m.v. er der regnet med en skattesats på 40 pct.

Afskaffelsen af investeringsfondsordningen for selskaber m.v. medfører et umiddelbart provenu på ca. 1,4 mia. kr. Forslaget medfører imidlertid ikke, at selskabernes samlede fradragset set over en årrække formindskes. Selskaberne kan i stedet anvende de almindelige afskrivningsregler, og ved uændret investeringsomfang vil det fradrag, selskaberne efter gældende regler opnår ved henlæggelse til investeringsfonds, gradvist blive erstattet af et tilsvarende fradrag som følge af større afskrivninger efter afskrivningsloven. Provenugevinsten ved afskaffelse af investeringsfondsordningen for selskaber vil derfor gradvist aftage.

let provenutab på omkring 3,3 mia. kr. årligt beregnet med udgangspunkt i provenuet i selskabsskatten m.v. for indkomståret 1987. Kommunernes andel skønnes at udgøre ca 400 mill. kr. årligt. På de øvrige elementer i lovforslaget skønnes kommunernes provenugevinst til godt 250 mill. kr. årligt.

Angående ændringen af bestemmelsen i realrenteafgiftslovens § 6, stk. 3, jf. lovforslagets § 3, bemærkes, at der er tale om en værnsregel, der har betydning, når afgiftssatsen er højere end skatteprocenten efter selskabsskatteoven. Den omhandlede ændring indebærer en tilpasning af værnsreglen til den lavere selskabsskattesats og har derfor ingen selvstændig provenumæssig betydning.

Nedsættelsen af omkostningsdækningsprocenten fra 50 til 40, jf. forslaget § 4, skønnes at medføre en mindre provenugevinst.

Afskaffelse af investeringsfondsordningen for selskaber m.v.

I regnskabsåret 1988-89 henlagde selskaber m.v. et beløb på ca. 3,5 mia. kr. til investeringsfonds.

I nedenstående oversigt er skønnet over provenugevinsten ved at afskaffe adgangen for selskaber til at henlægge til investeringsfonds. Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.

Ændret beskatning af forsikringselskaber

Den foreslåede almindelige selskabsbeskatning af gensidige forsikringsforeninger fra indkomståret 1991 (skatteåret 1992-93) skønnes at medføre et årligt merprovenu i størrelsesordenen 250 mill.kr., hvoraf ca. 30 mill.kr. vil tilfalde kommunerne. Skønnet bygger på overskuddet hos de pågældende foreninger de seneste år.

Ophævelsen af fradragretten for henlæggelser til sikkerhedsfonds skønnes for skadesforsikringselskaber at medføre en provenugevinst i størrelsesordenen 650 mill.kr. årligt, hvoraf ca. 80 mill.kr. vil tilfalde kommunerne. Skønnet bygger på henlæggelserne til sikkerhedsfonds i skadesforsikringselskaberne de sidste år.

For livsforsikringselskaber vil bortfaldet af fradragretten for henlæggelser til sikkerhedsfonds kun

medføre meget beskedne provenuændringer, idet en udvidet selskabsbeskatning vil blive modsvaret af et mindre grundlag for realrenteafgift. Da realrenteafgiftssatsen i de kommende år ventes stort set at svare til selskabsskattesatsen på 40 pct., vil nettovirkningen af forslaget være beskeden for livsforsikringselskaber.

Ophævelse af fradragsret for realkreditinstitutters henlæggelse til reservefonds

Realkreditinstitutter beskattes efter gældende regler efter fondsbeskatningsloven. Der er heri givet fradragsret for reservefondshenlæggelser, når reserverne i realkreditinstitutterne er mindre end de lovmæssige eller vedtægtsmæssige krav. Den foreslåede ophævelse af denne fradragsret vil medføre en provenuvinst. Da reserverne i de fleste realkreditinstitutter imidlertid opfylder de hidtil gældende krav, fremkommer der i forhold hertil på kort sigt alene et merprovenu på skønsmæssigt 50 mill. kr., hvoraf godt 5 mill. kr. tilfalder kommunerne.

På længere sigt vil provenuevinsten vokse, efterhånden som flere institutter får behov for at foretage henlæggelser for at opfylde reservekravene. Det er ikke muligt mere præcist at angive, hvornår dette vil ske og i hvilket omfang, da det afhænger af en række usikre faktorer såsom væksten i udlånene og institutternes tab.

I det omfang de skærpede reservekrav i boligministerens forslag til ny realkreditlov (L 26) under gældende skatteregler ville medføre større fradrag til reservefondshenlæggelser i realkreditinstitutterne, neutraliseres provenuvirkningen heraf ved nærværende lovforslag.

IV. Administrative virkninger

Afskaffelsen af investeringsfondsordningen for selskaber m.v. indebærer, at skattemyndighedernes arbejdsbyrde ved administrationen af reglerne om investeringsfonds mindskes.

Skatteministeriet skønner, at forenklingen efter en indkøringsperiode vil indebære årlige statslige besparelser på 10 årsværk og årlige kommunale besparelser på 40 årsværk.

Angående den ændrede beskatning af forsikringselskaber, realkreditinstitutter m.v. indebærer lovforslaget bl.a., at forsikringselskaber ikke længere vil kunne neutralisere en påtænkt ligningsmæssig forhøjelse gennem øgede henlæggelser til sikkerhedsfonds. Denne ændring skaber antagelig behov for en vis forøgelse af den ligningsmæssige indsats på området.

De bestemmelser, hvorved fuldt gensidige forsikringsforeninger inddrages under sædvanlig selskabsbeskatning, må formodes at kræve en begrænset, øget

indsats i forbindelse med ligningen og revisionen af de berørte foreninger.

Det er aftalt med kommunerne, at der én gang om året gennemføres forhandlinger mellem kommunerne og Skatteministeriet med henblik på at opføre og udmønte de kommunale rationaliseringsgevinster ved det forløbne års regelforenklinger i bloktilskuds- og personalereduktioner. Et eventuelt kommunalt merforbrug som følge af lovændringer modregnes i de beregnede rationaliseringsgevinster. Ændringer i det kommunale personaleforbrug som følge af nærværende lovforslag vil blive endeligt fastlagt i forbindelse med disse forhandlinger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, omfatter efter gældende regler alene de gensidige forsikringsforeninger, som også overtager forsikringer uden forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar. Disse forsikringsforeninger er undergivet almindelig aktieselskabsbeskatning.

I modsætning hertil er gensidige forsikringsforeninger, der alene forsikrer medlemmerne, skattepligtige efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Dette indebærer, at foreningen alene er skattepligtig af erhvervsmæssig virksomhed, og efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 4, er leverancer til medlemmer ikke omfattet heraf. Disse gensidige forsikringsforeninger er således i realiteten skattefri.

Det foreslås at ændre § 1, stk. 1, nr. 5, således at den som udgangspunkt omfatter *alle* gensidige forsikringsforeninger.

Forslaget indebærer, at alle gensidige forsikringsforeninger som udgangspunkt skal være skattepligtige af deres overskud, således at der er ensartede regler for alle forsikringselskaber.

Små gensidige forsikringselskaber kan være fritaget for tilsyn eller være underlagt begrænset tilsyn, når de opfylder visse kriterier, som er nærmere angivet i kapitel 21 i lov om forsikringsvirksomhed. Finanstilsynet har for tiden 4 gensidige forsikringselskaber med en samlet præmieindtægt på ca. 1 mill. kr. under begrænset tilsyn efter disse regler. Antallet af små gensidige forsikringsforeninger, der efter lovens regler helt er fritaget for tilsyn, er ukendt. I alt 100 gensidige selskaber er for tiden undergivet fuldt tilsyn.

Fælles for de gensidige forsikringsforeninger, der er undergivet begrænset tilsyn, eller som slet ikke er

undergivet tilsyn, er, at der er tale om meget små, oftest lokale foreninger. På denne baggrund kan det forekomme mindre hensigtsmæssigt, at disse foreninger undergives aktieselskabsbeskatning.

Det foreslås derfor, at beskattningen efter § 1, stk. 1, nr. 5, kun omfatter de forsikringsforeninger, der er undergivet fuldt tilsyn. De foreninger, der i henhold til kapitel 21 i lov om forsikringsvirksomhed enten er undergivet begrænset tilsyn, eller som slet ikke er undergivet tilsyn, vil være skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 6.

En del af forsikringsforeningerne har forskudt indkomstår, og for disse foreninger kan det til skatteåret 1991-92 nyttede indkomstår være påbegyndt helt tilbage til den 2. april 1989.

På denne baggrund er det fastsat, at indførelsen af aktieselskabsbeskatning for forsikringsforeningerne først skal have virkning fra og med skatteåret 1992-93, jf. forslagens § 8, stk. 3.

Til nr. 2

Uanset at de fleste forsikringsvirksomheder er underlagt normal beskatning, har selskaberne i praksis store muligheder for at foretage henlæggelser med skattemæssig virkning og dermed minimere skattebetalingen.

Med hjemmel i § 13, stk. 2, 2. pkt. kan forsikrings-selskaberne således foretage fradrag for henlæggelser til *sikkerhedsfonds*.

Sikkerhedsfonden er en frivillig reserve, der udgør en del af selskabets egenkapital. Reserven modsvarer således ikke forpligtelser over for de forsikrede. Den eneste betingelse for henlæggelse med fradragsvirkning er en vedtægtsmæssig klausul om, at beløbet kun kan anvendes til fordel for de forsikrede. Der er ingen begrænsninger i henlæggelsesadgangen og ingen betingelser om, at beløbet rent faktisk anvendes til fordel for de forsikrede og ikke i stedet blot akkumuleres.

Idet fradraget for henlæggelser til sikkerhedsfonds er et særligt fradrag, som andre lignende virksomheder ikke har, og idet det må anses for at være i strid med de normale skattemæssige principper, at et selskab har adgang til skattemæssigt fradrag for henlæggelse til egenkapital, foreslås det, at dette fradrag ophæves med virkning fra og med indkomståret 1990 (skatteåret 1991-92).

Forslaget vil ligestille forsikrings-selskaberne med andre selskaber herunder bl.a. selskaberne i den finansielle sektor.

Adgangen til hensættelser til præmiereserver, skadesreserver og bonusfonde i § 13, stk. 2, 1. pkt., foreslås opretholdt.

Præmiereserverne skal dække forpligtelser til at udrede erstatninger for fremtidige erstatningsbegivenheder, mens *skadesreserverne* skal dække forpligtelserne til at udrede erstatninger for allerede indtrufne skadesbegivenheder.

Bonusfonde forekommer i livsforsikringsselskaber og er beløb, som selskabet har hensat til fremtidig fordeling som bonus til forsikringstagerne.

Hensættelserne til disse reserver er til dækning af beløb, som selskabet skønsmæssigt skylder forsikringstagerne i henhold til de indgåede aftaler, og der er således ikke tale om, at de udgør en del af selskabets egenkapital.

Ved lov nr. 325 af 24. maj 1989 er der sket en ændring af lov om forsikringsvirksomhed. Ændringen indebærer bl.a. en modernisering af forsikrings-selskabernes regnskabsregler, således at de i systematik og indhold svarer til årsregnskabsloven.

Ved ændringen er begreberne »reserver« og »fonds« blevet erstattet af begrebet »hensættelser«. Nærværende lovforslag indeholder på denne baggrund en ændret formulering af selskabsskattelovens § 13, stk. 2, 1. pkt., således at denne bestemmelse tilpasses den nye terminologi.

Finanstilsynet udsteder endvidere bekendtgørelser, der fastsætter udformningen af de mere detaljerede regnskabskrav. I denne forbindelse er det hensigten at foretage en yderligere opdeling af de forsikringsmæssige hensættelser, således at der udover præmiehensættelser (præmiereserver) og erstatningshensættelser (erstatningsreserver) skal angives hvilke beløb, der hensættes til udjævning af de årlige erstatningsudgifter.

Disse udjævningshensættelser var tidligere indeholdt i præmie- og erstatningsreserverne, idet det må antages, at forsikrings-selskaberne ved fastsættelsen af disse skønsmæssige reserver tog hensyn til de forventede udsving. En opdeling, således at disse hensættelser gives en særskilt post, er foretaget for at give et mere retvisende billede af forsikringsdriften.

Ved nærværende lovforslag er der også taget højde for den nye opdeling. Ved lovforslaget gives der således fradrag for præmiehensættelser, livsforsikringshensættelser, erstatningshensættelser, udjævningshensættelser og bonusudjævningshensættelser. Alle disse hensættelser er foretaget til dækning af forpligtelser over for de forsikrede. Der er ikke tale om en udvidelse af fradragsadgangen. Særligt med hensyn til udjævningshensættelserne fastsættes det i Finanstilsynets bekendtgørelse, at disse hensættelser ikke må overstige det beløb, som er nødvendigt. Det er Finanstilsynet, der påser overholdelsen af disse bestemmelser, men skattemyndighederne er dog også

berettiget til at gribe ind i de tilfælde, hvor der er tale om en urigtig opgørelse af indkomsten.

Til nr. 3 og 5

Det foreslås at nedsætte selskabsskatteprocenten fra 50 til 40. Omfattet af nedsættelsen er herefter aktieselskaber, anpartsselskaber og andre selskaber, sparekasser, Statsanstalten for Livsforsikring, brugsforeninger, gensidige forsikringsforeninger, samt andre foreninger og institutioner m.v., jf. selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 a, 2 b, 3, 5 og 6.

Derimod foreslås beskatningsprocenten på 50 opretholdt uændret for akkumulerende investeringforeninger, jf. selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 5 a. Dette skal ses på baggrund af, at en nedsættelse af skatteprocenten til 40 for investeringsforeningerne ville kunne give anledning til skattetænkning som følge af spændet mellem beskatningen af kapitalafkast hos henholdsvis personer og akkumulerende investeringforeninger.

Til nr. 4

Efter forslaget nr. 4 nedsættes beskatningsprocenten for de indkøbs-, produktions- og salgsforeninger, der beskattes på grundlag af en procentdel af foreningens formue, og som er omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 3 a og 4. Beskatningsprocenten foreslås nedsat fra 20 til 16, hvilket svarer til en forholdsmæssig nedsættelse af selskabsskattesatsen fra 50 til 40.

Til nr. 6

Det foreslås, at reglerne i selskabsskatteovens § 5 C, stk. 2, og fondsbeskatningslovens §§ 16-19 skal finde tilsvarende anvendelse ved de gensidige forsikringsforeningers overgang til ændret beskatningsform.

De gensidige forsikringsforeninger, der hidtil har været omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6, har efter bestemmelsen i selskabsskatteovens § 9, stk. 1, haft mulighed for at fradrage udgifter, som vedrører indkomstkilder, hvis indtægter er skattepligtige. Dette vil sige udgifter, som knytter sig til den erhvervs-mæssige virksomhed. Foreningerne har også med hjemmel i denne bestemmelse haft mulighed for at foretage afskrivninger på bygninger, driftsmidler m.v., der har tilknytning til den erhvervs-mæssige virksomhed.

Henvi-sningen i den foreslåede § 35 J til selskabsskatteovens § 5 C, stk. 2, indebærer, at foreningerne ved overgangen til den ændrede beskatning succederer i anskaffelse-summerne og anskaffelsestidspunkterne for disse formuegoder.

Overgangen til beskatning efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 5, bevirker, at de gensidige forsikringsforeninger bliver skattepligtige af alle aktiviteter. Samtidig hermed får de også afskrivningsret på alle erhvervsaktiver, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningsreglerne.

Henvi-sningen til fondsbeskatningslovens §§ 16-19 betyder, at det er overgangsreglerne i disse bestemmelser, der skal finde anvendelse ved afgørelsen af, hvorledes afskrivningerne skal foretages på de aktiver, der hidtil ikke har kunnet afskrives på.

Ved den foreslåede § 35 K fastsættes overgangsregler for opgørelse af fortjeneste og tab efter ejendoms-avancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven og kursgevinstloven. Overgangsreglerne regulerer beskatningen i en situation, hvor en gensidig forsikringsforening efter overgangen til fuld skattepligt skal beskattes af gevinster eller tab på fast ejendom, aktier eller fordringer eller skal beskattes af gevinst eller tab på gæld, som er erhvervet henholdsvis påtaget forud for overgangen til fuld skattepligt. Overgangsreglerne sikrer, at hvis fortjenesten på førnævnte aktiver og gæld ikke har været omfattet af skattepligt forud for den fulde skattepligts indtræden, vil foreningen alene kunne blive beskattet af den fortjeneste, der vedrører perioden efter den fulde skattepligts indtræden. Dette sikres ved, at værdien ved overgangen til fuld skattepligts indtræden træder i stedet for anskaffelse-summen, når fortjeneste eller tab senere skal opgøres. Foreningen får dog mulighed for at vælge at anvende anskaffelse-summen, hvilket vil være fordelagtigt, hvis værdien af et aktiv på overgangstidspunktet skulle være faldet i forhold til anskaffelse-summen.

Til § 2

Til nr. 1

Ved forslaget § 2 ophæves den hjemmel, der hidtil har været i fondsbeskatningslovens § 7, stk. 1, for realkreditinstitutter m.v. til at foretage fradrag for henlæggelser til fyldestgørelse af de minimumskrav til reserver, der er fastsat i lovgivningen eller i vedtægter, der er godkendt af en offentlig tilsynsførende myndighed.

I lighed med forsikrings-selskabernes fradrag for henlæggelser til sikkerhedsfunds er der tale om et særligt fradrag for henlæggelser til egenkapital, som andre finansielle virksomheder ikke har.

På denne baggrund og som led i den generelle fradragssanering foreslås det, at også dette særlige fradrag ophæves.

Ophævelsen af fradragsadgangen skal efter forsla-

get have virkning fra og med indkomståret 1990 (skatteåret 1991-92).

Frdrag for hensættelser til en restgældsreguleringsfond, der blev indsat i forbindelse med forliget om landbrugets refinansiering, foreslås opretholdt for alle institutter m.v.

Til nr. 2

Det foreslås, at skatteprocenten for fonde, visse foreninger og institutter m.v. nedsættes fra 50 til 40 svarende til nedsættelsen af selskabsskatteprocenten.

Til § 3

Efter de gældende regler er skattepligtige livsforsikringsselskaber, herunder Statsanstalten for Livsforsikring, og skattepligtige hjælpe- og understøttelsesfonde indkomstskattepligtige efter selskabsskatte- loven og samtidig afgiftspligtige efter reglerne i realrenteafgiftsloven. Efter selskabsskatte- loven og samtidig afgiftspligtige efter reglerne i realrenteafgiftsloven. Efter selskabsskatte- loven og samtidig afgiftspligtige efter reglerne i realrenteafgiftsloven. Efter selskabsskatte- loven og samtidig afgiftspligtige efter reglerne i realrenteafgiftsloven.

Realrenteafgiftsloven indeholder derfor i § 6, stk. 1 og 2, nogle bestemmelser, der tager sigte på, at der ikke både skal betales skat efter selskabsskatte- loven og realrenteafgift af det samme afkast.

Dette sker ved, at der indrømmes et frdrag i real- renteafgiftsgrundlaget under hensyn til den del af den skattepligtige indkomst, der vedrører det afgifts- pligtige afkast.

Realrenteafgiftsloven indeholder imidlertid i § 6, stk. 3, en værnsregel, der tilsigter at modvirke, at de skattepligtige livsforsikringsselskaber og hjælpe- og understøttelsesfonde gennem en øget betaling af skat efter selskabsskatte- loven søger at nedbringe afgifts- grundlaget, når afgiftssatsen overstiger skatteprocent- en på 50 i selskabsskatte- loven.

Som følge af nedsættelsen af denne skatteprocent fra 50 til 40 foreslås procenten i § 6, stk. 3, tilsvarende nedsat fra 50 til 40.

Til § 4

Udgifter til sagkyndig bistand i skatteretssager dækkes efter omkostningsdækningsloven.

Efter gældende regler dækkes betalte udgifter med 50 pct. Det udbetalte beløb medregnes ikke ved op- gørelsen af den skattepligtige indkomst.

Som følge af, at skatteprocenten for selskaber, for- eninger og fonde m.v. foreslås nedsat fra 50 til 40, og

som følge af den hidtil nære sammenhæng mellem disse skatteprocenter og omkostningsdækningspro- centen, foreslås denne nu nedsat til 40 pct. for selska- ber, foreninger og fonde m.v. Den gældende omkost- ningsdækningsprocent for akkumulerende investe- ringsforeninger foreslås dog opretholdt under hen- syn til, at beskatningsprocenten for disse foreninger ikke foreslås nedsat.

Til § 5

For selskaber, foreninger og institutioner m.v. fore- slås adgangen til at foretage henlæggelser til investe- ringsfonds afskaffet med virkning for indkomståret 1990 og senere indkomstår.

For henlæggelser foretaget af selskaber m.v. i tidli- gere indkomstår, finder investeringsfondsloven fort- sat anvendelse.

Til § 6

Der er tale om en mindre konsekvensændring.

Forsikringsselskaberne er ikke omfattet af årsregn- skabslovens regler og efter den gældende bestemmelse i ligningslovens § 5, stk. 4, er der herefter ikke no- get tvungent krav om periodisering af renter i skatte- mæssig henseende.

Ved lov nr. 325 af 24. maj 1989 om ændring af lov om forsikringsvirksomhed er forsikringsselskaberne blevet undergivet tilsvarende regler om periodisering som efter årsregnskabsloven. På denne baggrund er det naturligt, at der også i skattemæssig henseende er krav om periodisering af renter.

Til § 7

Til nr. 1

Efter den gældende regel i arbejdsmarkedsbi- dragslovens § 14, stk. 1, kan indbetaling af bidragsbe- løb under 50 kr. undlades. Af hensyn til told- og skat- teforvaltningens administration vil det være mest praktisk at integrere opkrævningen af arbejdsmar- kedsbidrag og lønsumsafgift.

Det foreslås derfor, at § 14, stk. 1, affattes således, at virksomhederne kan undlade at indbetale bidrags- og afgiftsbeløb, der tilsammen udgør under 50 kr.

Til nr. 2

Det bør sikres, at virksomheder, der er pålagt for- kortet opgørelsesperiode efter lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, kan pålægges forkortet opgørelsesperiode efter ar- bejdsmarkedsbidragsloven, selv om de ikke har for- brudt sig mod loven. Dette er også en forudsætning

for, at virksomheden kan angive arbejdsmarkedbidrag på samme angivelse som lønsumsafgiften.

Der foreslås derfor i § 16, stk. 2, indsat en bestemmelse om, at virksomheder, der har forkortet opgørelsesperiode efter § 10, stk. 1, i lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, skal have samme opgørelsesperiode efter arbejdsmarkedsbidragsloven.

Til § 8

Det foreslås, at loven har virkning fra og med skatteåret 1991-92.

Reglen i stk. 2 er en værnsregel, der skal hindre, at forsikringsselskaberne for indkomståret 1989 eller tidligere år overfører beløb fra de frie selskabsreserver til sikkerhedsfonden, således at der opnås et fremførelsesberettiget underskud.

Indførelsen af almindelig aktieselskabsbeskatning for de gensidige forsikringsforeninger, jf. § 1, nr. 1 og

6, skal først have virkning fra og med skatteåret 1992-93.

§ 3 foreslås at have virkning fra og med afgiftsåret 1990.

Den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 5, indebærer, at for henlæggelser foretaget af selskaber, foreninger og institutioner m.v. forbliver bestemmelsen i investeringsfondslovens § 8, stk. 1, 2. pkt., gældende i den ved lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988 anførte affattelse. Det betyder, at når selskaber m.v. ønsker at anvende deres investeringsfondshenlæggelser, så hæves på kontoen som hidtil alene et beløb på 50 pct. af forlodsafskrivningen. Hertil svarer, at indskuddet på kontoen i sin tid ved henlæggelsens foretagelse kun har andraget 50 pct. af henlæggelsesbeløbet.

§ 7 foreslås at have virkning fra og med 1. juli 1990. Samme ikrafttrædelsesdato er foreslået for lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskat), jf. lovekendtgørelse nr. 593 af 30. september 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) gensidige forsikringsforeninger, der ikke er omfattet af kapitel 21 i lov om forsikringsvirksomhed,«.

§ 1. Skattepligtigt i henhold til denne lov påhviler her i landet hjemmehørende:

1)–4) . . .

5) gensidige forsikringsforeninger, som også overtager forsikringer uden forpligtelse til deltagelse i det gensidige ansvar,

5a) . . .

6) andre foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, jf. dog § 3, for så vidt foreningen m.v. ikke er omfattet af lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v. Skattepligten omfatter alene indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 2. . . .

Stk. 3. Som indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed for de i stk. 1, nr. 6, omhandlede foreninger m.v. betragtes indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. I tilfælde, hvor der er tillagt en forening m.v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af den pågældende forening selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervsmæssig indtægt for foreningen m.v.; dette gælder dog ikke for hjælpe- og understøttelsesfunds for de i en

virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende.

Stk. 4. Overskud, som de i stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v. indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervsmæssig virksomhed.

2. § 13, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Forsikringsselskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede (præmiehensættelser, livsforsikringshensættelser, erstatningshensættelser, udjævningshensættelser og bonusudjævningshensættelser).«.

§ 13. Stk. 1. . . .

Stk. 2. Forsikringsselskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, der henlægges til dækning af de over for de forsikrede indgåede forpligtelser (præmiereserve og skadesreserve) eller til bonusfunds. Endvidere kan fradrages beløb, der af nævnte selskaber henlægges til sikkerhedsfunds, såfremt det i selskabets vedtægter er fastsat, at sikkerhedsfondens midler alene kan anvendes til styrkelse af præmiereserven eller på anden måde til fordel for de forsikrede.

Stk. 3. . . .

3. I § 17, stk. 1, § 17 B, stk. 1, § 18, stk. 1, og § 21 ændres »50 pct.« til: »40 pct.«.

§ 17. Indkomstskatten for de i § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 2 b, nævnte aktieselskaber m.v. udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2–4. . . .

§ 17 B. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 2 a, nævnte skattepligtige sparekasser udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2-3. . . .

§ 18. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 3, nævnte skattepligtige foreninger udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2-3. . . .

§ 21. Indkomstkatten for de i § 2, stk. 1, litra a), b) og f), nævnte udenlandske selskaber og foreninger udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

4. I § 19 ændres »20 pct.« til: »16 pct.«.

§ 19. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 3 a og 4, nævnte indkøbsforeninger og produktions- og salgsforeninger udgør 20 pct. af den skattepligtige indkomst.

5. § 20 affattes således:

»§ 20. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 5, nævnte gensidige forsikringsforeninger samt de i § 1, stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v. udgør 40 pct. af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 5 a nævnte investeringsforeninger udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.«.

§ 20. Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 5, nævnte gensidige forsikringsforeninger, de i § 1, stk. 1, nr. 5 a, nævnte investeringsforeninger samt de i § 1, stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v. udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

6. Efter § 35 I indsættes:

»§ 35 J. For gensidige forsikringsforeninger, der overgår til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 5, finder reglerne i § 5 C, stk. 2, og fondsbeskatningslovens §§ 16-21 tilsvarende anvendelse.

§ 35 K. Ved opgørelse af tab eller fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven for gensidige forsikringsforeninger, der er overgået til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 5, gælder 2.-8. punktum samt stk. 2-4, når aktivet eller gælden er erhvervet henholdsvis påtaget forud for det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret. For fast ejendom træder ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for overgangsskatteåret i

stedet for anskaffelsessummen. Foreningen kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen til grund. For aktier træder kursværdien ved begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret i stedet for anskaffelsessummen. Foreningen kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen til grund. For fordringer og gæld træder kursværdien ved begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret i stedet for anskaffelsessummen henholdsvis værdien ved gældens påtagelse. Foreningen kan dog vælge at lægge sidstnævnte værdier til grund. Valget skal træffes samlet for samtlige fordringer og forpligtelser under ét.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, i hvilket omfang tab kan fradrages eller fortjeneste skal beskattes efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven, anvendes det faktiske anskaffelsestidspunkt. Ved opgørelsen af tillæggene efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5 og aktieavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, og § 6, stk. 9, anses den pågældende ejendom eller den pågældende aktie dog som erhvervet ved begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for overgangsskatteåret.

Stk. 3. Opgørelsen af tab eller fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven sker uden hensyn til stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., når foreningen også forud for overgangen til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 5, har været skattepligtig af fortjeneste ved afståelse af de pågældende aktiver eller ved hel eller delvis indfrielse af de pågældende forpligtelser.

Stk. 4. De beløb, der anvendes som anskaffelses- eller afståelsessummer ved opgørelse af fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, omregnes til kontantværdier efter de herom fastsatte regler.«.

§ 2

I lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v. (Fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 2. august 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 7 affattes således:

»§ 7. De i § 1, nr. 4, nævnte institutter m.v. kan i den efter § 3 opgjorte indkomst fradrage hensættelser til en restgældsreguleringsfond, jf.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skattelove m.v.

§ 23 g, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 571 af 15. august 1989 af lov om realkreditinstitutter og § 4 b i bekendtgørelse nr. 699 af 5. november 1987 af lov om et finansieringsinstitut for landbrug m.v., som ændret ved lov nr. 373 af 6. juli 1988. Låntagernes bidrag til fonden og indbetalinger fra Finansieringsfonden af 1963 til fonden samt afkastet af fondens midler skal ikke medregnes ved opgørelsen af instituttets skattepligtige indkomst opgjort efter § 3.«.

§ 7. Institutter m.v. som nævnt i § 1, nr. 4, kan i den efter § 3 opgjorte indkomst foretage fradrag for hensættelser til fyldestgørelse af de minimumskrav til reserver, der er fastsat i den særlige lovgivning, der regulerer de pågældende institutter, eller som er fastsat i vedtægter, der er godkendt af en offentlig tilsynsførende myndighed.

Stk. 2. De i § 1, nr. 4, nævnte institutter m.v. kan endvidere i den efter § 3 opgjorte indkomst fradrage hensættelser til en restgældsreguleringsfond, jf. § 23 g, stk. 1, i lov om realkreditinstitutter og § 4 b i lov om et finansieringsinstitut for landbrug m.v. Låntagernes bidrag til fonden og indbetalinger fra Finansieringsfonden af 1963 til fonden samt afkastet af fondens midler skal ikke medregnes ved opgørelse af instituttets skattepligtige indkomst opgjort efter § 3.

2. I § 11 ændres »50 pct.« til: »40 pct.«.

§ 11. Indkomstkatten udgør 50 pct. af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. ...

§ 3

I lov om realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (realrenteafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 12. december 1988, ændres i § 6, stk. 3, »50 pct.« til: »40 pct.«.

§ 6. For skattepligtige livsforsikringsselskaber herunder Statsanstalten for Livsforsikring, nedsættes afgiftsgrundlaget med en procentdel af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, der svarer til afgiftsåret. Denne procentdel udgør forholdet mellem på den ene side det afgiftspligtige formueafkast efter § 3, stk. 1, og § 3 a og på den anden side summen af det nævnte formueafkast og det afgiftsfrie formueafkast efter § 3, stk. 3, ganget med

100. Afkastet som nævnt i § 3, stk. 3, opgøres efter selskabsskattelovgivningens regler.

Stk. 2. For skattepligtige hjælpe- og understøttelsesfonde som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 8, nedsættes afgiftsgrundlaget med en procentdel af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, der svarer til afgiftsåret. Denne procentdel udgør forholdet mellem på den ene side det afgiftspligtige formueafkast efter § 3, stk. 1, nr. 5, og på den anden side summen af det nævnte formueafkast og det afgiftsfrie formueafkast efter § 3, stk. 3, nr. 10 og 11, ganget med 100. Afkastet som nævnt i § 3, stk. 3, nr. 10 og 11, opgøres efter selskabsskattelovgivningens regler.

Stk. 3. I år, hvor afgiftssatsen efter § 10 overstiger 50 pct., kan den skattepligtige indkomst ved beregningen efter stk. 1 og 2 ikke indgå med et større beløb end gennemsnittet af de skattepligtige indkomster i de forudgående tre indkomstår.

§ 4

I lov nr. 233 af 23. maj 1984 om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skat-sager, som ændret ved § 2 i lov nr. 192 af 9. april 1986, affattes § 3, stk. 3, 1. pkt., således:
»Betalte udgifter dækkes med 50 pct. for personer, dødsboer og investeringsforeninger, som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, og 40 pct. for selskaber, andre foreninger og fonde m.v.«.

§ 3. Stk. 1-2. ...

Stk. 3. Betalte udgifter dækkes med 50 pct. Det udbetalte beløb medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 4-6. ...

§ 5

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, som ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Berettiget til at foretage henlæggelse til investeringsfond er skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Henlæggelse til investeringsfond kan ikke foretages af dødsboer.

Stk. 3. Henlæggelse til investeringsfond kan heller ikke foretages af vekselere, bankierer, finansierings- og investeringsvirksomheder.«.

§ 2. Berettiget til at foretage henlæggelse til investeringsfond er skattepligtige personer, selskaber, foreninger, institutioner m.v., der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Henlæggelse til investeringsfond kan dog ikke foretages af dødsboer samt indkøbsforeninger og produktions- og salgsforeninger.

Stk. 3. Henlæggelse til investeringsfond kan heller ikke foretages af følgende virksomheder og personer:

1. Banker, sparekasser, andelskasser, vekselere, bankierer, finansierings- og investeringsvirksomheder.
2. Forsikringselskaber.

2. I § 5, *stk. 1*, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

3. § 5, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 3-6.

4. I § 5, *stk. 4*, der bliver stk. 3, udgår: »henholdsvis 50 pct.«.

§ 5. Efter henlæggelsesårets udløb, men inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret skal på særlig konto i et af de to pengeinstitutter, der er nævnt i stk. 6, indsættes et beløb lig den foretagne henlæggelse. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan skatteministeren dog godkende investeringsfondshenlæggelsen, selv om indskud foretages for sent.

Stk. 2. For skattepligtige personer, der skal føre regnskab i henhold til bogføringsloven eller skattekontrolloven, eller som uden at have pligt dertil fører et regnskab, der vedlægges selvangivelsen, skal indskuddet på særlig konto kun andrage 70 pct. af henlæggelsen til investeringsfond.

Stk. 3. For selskaber, foreninger og institutioner m.v., der skal føre regnskab i henhold til bogføringsloven, skal indskuddet på særlig konto kun andrage 50 pct. af henlæggelsen til investeringsfond.

Stk. 4. Indskud på særlig konto af kun 70 pct. henholdsvis 50 pct. af henlæggelsen er betinget af, at de pågældende regnskaber efter

skattemyndighedernes skøn kan danne grundlag for skatteansættelsen.

Stk. 5. Den særlige konto betegnes »konto for investeringsfond« og skal bære påtegning om den skattepligtiges navn, adresse og eventuelle personnummer eller CIR-nummer samt om virksomhedens regnskabsår og om henlæggelsesåret.

Stk. 6. Konto for investeringsfond kan oprettes i danske banker, sparekasser og andelskasser.

Stk. 7. Indskud på en konto kan dog helt eller delvis undlades, når den skattepligtige inden udløbet af fristen efter stk. 1 for at foretage indskud opfylder betingelserne i § 8 for at hæve beløb af samme størrelse. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler, hvorefter den skattepligtige skal afgive oplysninger og dokumentation for, at betingelserne i § 8 er opfyldt. Beløb, der er omfattet af 1. pkt., behandles efter reglerne om indskud.

5. § 8, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»I de i § 5, *stk. 2*, nævnte tilfælde hæves dog kun 70 pct. af forlodsafskrivningen.«.

§ 8. Når en skattepligtig ønsker helt eller delvis at anvende en henlæggelse til investeringsfond, hæves et til forlodsafskrivningen svarende beløb på kontoen efter § 5. I de i § 5, *stk. 2 og 3*, nævnte tilfælde hæves dog kun 70 pct. henholdsvis 50 pct. af forlodsafskrivningen. Pengeinstituttet må dog først udbetale midlerne, når det har modtaget et udfyldt skema fra den skattepligtige. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om dette skema.

Stk. 2. . . .

6. I § 11, *stk. 2*, ændres »§ 5, *stk. 7*,« til: »§ 5, *stk. 6*,«.

§ 11. *Stk. 1.* . . .

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 5, *stk. 7*, § 9, *stk. 3*, § 10, *stk. 1*, eller § 18, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3-4. . . .

7. I § 17, *stk. 1*, udgår »henholdsvis 50 pct.« og »jf. § 5, *stk. 2-3*,« ændres til: »jf. § 5, *stk. 2*,« og »jf. § 5, *stk. 4*,« ændres til: »jf. § 5, *stk. 3*,«.

§ 17. Er indskud på konto for investeringsfond foretaget med 70 pct. henholdsvis 50 pct. af henlæggelsen, jf. § 5, stk. 2-3, og statuerer Ligningskommissionen, at det aflagte regnskab ikke kan danne grundlag for skatteansættelsen, jf. § 5, stk. 4, indrømmes fradrag for investeringsfondshenlæggelse med et beløb lig indskuddet på kontoen.

Stk. 2-3. . . .

§ 6

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 19. oktober 1989, indsættes i § 5, *stk. 4*, som nyt nr. 5:

»5. forsikringselskaber omfattet af lov om forsikringsvirksomhed.«

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

§ 5. Renteudgifter vedrørende gæld fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling, jf. dog stk. 2, 5, 6, 7 og 8. Det samme gælder for udgifter til løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, og for præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld, jf. § 8, stk. 3, litra a og b.

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Følgende selskaber m.v. fordeler renteudgifter og renteindtægter på den i stk. 5 nævnte måde:

1. selskaber omfattet af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v.,
2. banker,
3. sparekasser,
4. selskaber omfattet af lov om visse kreditinstitutter,
5. investeringsforeninger, der er skattepligtige efter reglerne i selskabsskattelovens § 1, nr. 5 a,
6. fonde omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde og
7. institutioner som nævnt i lov om beskattning af fonde, visse foreninger og institutter m.v. § 1, nr. 4.

Tilsvarende gælder personer, der er hovedaktionærer eller hovedanpartshavere i selskaber som nævnt i 1. pkt., og som har mellemregning med disse.

Stk. 5. Ligningsrådet kan tillade, at fradraget for de i stk. 1 nævnte renteudgifter m.v. fordeles over den periode, renteudgiften m.v. vedrører, når den skattepligtiges renteindtæg-

ter tilsvarende fordeles over den periode, renteindtægten vedrører. Er den i 1. pkt. nævnte fordeling af indtægter og udgifter anvendt ved indkomst- og formueopgørelsen, skal samme fordeling anvendes i senere indkomstår, medmindre Ligningsrådet tillader reglerne i stk. 1 anvendt. Ligningsrådet kan fastsætte nærmere vilkår for tilladelser efter 1. og 2. pkt.

Stk. 6-8. - - -

§ 7

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 15. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, *stk. 1*, indsættes efter »opgørelsesperiode«: »efter denne lov og afgiften for samme opgørelsesperiode efter lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor«.

§ 14. Udgør bidraget for en opgørelsesperiode under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 2-3. . . .

2. I § 16 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* For virksomheder, der har forkortet opgørelsesperiode efter § 10, stk. 1, i lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, forkortes opgørelsesperioden efter denne lov tilsvarende.«

§ 16. Såfremt en virksomhed gentagne gange ikke har indbetalt bidraget rettidigt, kan toldvæsenet forkorte perioden for opgørelse af bidraget samt fristen for angivelse og indbetaling af bidraget. Det samme gælder:

- 1) Virksomheder, der har forkortet afregningsperiode efter merværdiafgiftslovens § 22 a, stk. 2.
- 2) Såfremt virksomheden eller dens indehaver:
 - a) ved udlæg er fundet ude af stand til at betale sin gæld,
 - b) har standset sine betalinger,
 - c) er under frivillig akkord eller likvidation,
 - d) er under konkursbehandling eller
 - e) der er åbnet forhandling om tvangsakkord.
- 3) Såfremt virksomhedsindehaverens dødsbo behandles efter skiftelovens kapitel III.